

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9263

София, 06.07.2018

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в закрито заседание на шести юли две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА СОЛАКОВА

ЧЛЕНОВЕ: ЙОРДАН КОНСТАНТИНОВ

АННА ДИМИТРОВА

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията **ЙОРДАН КОНСТАНТИНОВ**
по адм. дело № 8581/2018. 📄

Производството е по чл.229 и сл. от АПК.

С определение № 3221 от 22.05.2018г., постановено по адм.д. № 13997/2017г. Административен съд – София град, трето отделение, 8-ми състав, е оставил без разглеждане жалбата на Сдружение „Професионална асоциация Европейски и национални програми за развитие“ срещу Условия за кандидатстване по процедура за безвъзмездна помощ BG 16FROP002 – 3=004 „Подкрепа за пилотни и административни инициативи за ефективно използване на ресурсите“, утвърдени от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 – 2020“ и главен директор на дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ в Министерство на икономиката в частта, с която като условие за допустимост на разходите за дълготрайни активи по проектите се определя изискването кандидатът /партньорът да приложи към формуляра за кандидатстване оферта от производител или първи доставчик за всяка отделна инвестиция в дълготраен актив и дълготрайните активи да не са били обект на повече от една покупко-продажба между производителя и първия доставчик преди закупуването им от получателя на помощта и е прекратил производството по делото. Срещу постановеното определение е подадена частна жалба от Сдружение „Професионална асоциация Европейски и национални програми за развитие“- гр.София, представлявано от председателя на управителни съвет А. Кирчев. В същата се прави оплакване, че така

постановеното определение е неправилно, като се излагат съответни доводи. Моли Върховния административен съд да отмени обжалваното определение като неправилно и да върне делото на административния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Ответният по частната жалба директор на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" в Министерство на икономиката и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 – 2020“ взема становище за неоснователност на частната жалба.

Върховният административен съд, състав на седмо отделение, като обсъди оплакванията в частната жалба и събраните по делото доказателства, намира за установено следното :

Частната жалба е подадена в срока по чл.230 от АПК, от надлежна страна, поради което е допустима и следва да бъде разгледана. По същество е основателна.

С обжалваното определение Административен съд – София град е оставил без разглеждане жалбата на Сдружение „Професионална асоциация Европейски и национални програми за развитие“ срещу Услови за кандидатстване по процедура за безвъзмездна помощ BG 16FR0P002 – 3=004 „Подкрепа за пилотни и административни инициативи за ефективно използване на ресурсите“, утвърдени от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 – 2020“ и главен директор на дирекция“Европейски фондове за конкурентоспособност“ в Министерство на икономиката в частта, с която като условие за допустимост на разходите за дълготрайни активи по проектите се определя изискването кандидатът /партньорът да приложи към формуляра за кандидатстване оферта от производител или първи доставчик за всяка отделна инвестиция в дълготраен актив и дълготрайните активи да не са били обект на повече от една покупко-продажба между производителя и първия доставчик преди закупуването им от получателя на помощта и е прекратил производството по делото. За да постанови този резултат административният съд е приел, жалбоподателите имат правен интерес от оспорване на актовете, когато обосноват и докажат правен интерес /засегнати права и интереси. Предвид предмета на спора е прието, че в случая оспорващият следва да е кандидат с проект, т.е. да докаже правен интерес към момента на подаване на жалбата, а видно от доказателствата по делото и становището на ответната страна жалбоподателят не е участник в

процедурата. Посочено е, че жалбоподателят обосновава правния си интерес с целите и предмета на дейност на сдружението, но не представя доказателства, че е участник в процедурата, поради което не е налице правен интерес от оспорване и възражението на ответната страна за недопустимост поради наличие на хипотеза по чл.159,т.4 АПК се явява основателно.

Определението на Административен съд – София град е не правилно и не законосъобразно.

Основните оплаквания, които се поддържат в частната жалба, са за допуснатото нарушение на материалния закон. Навеждат се доводи, че административният съд неправилно е приел, че за сдружението не съществуват правен интерес от оспорване на посочения акт.

По направените оплаквания настоящата съдебна инстанция съобрази следното:

Предмет на оспорване пред Административен съд – София град са Условия за кандидатстване по процедура за безвъзмездна помощ BG 16FROP002 – З=004 „Подкрепа за пилотни и административни инициативи за ефективно използване на ресурсите“, утвърдени от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 – 2020“ и главен директор на дирекция“Европейски фондове за конкурентоспособност“ в Министерство на икономиката в частта, с която като условие за допустимост на разходите за дълготрайни активи по проектите се определя изискването кандидатът /партньорът да приложи към формуляра за кандидатстване оферта от производител или първи доставчик за всяка отделна инвестиция в дълготраен актив и дълготрайните активи да не са били обект на повече от една покупко-продажба между производителя и първия доставчик преди закупуването им от получателя на помощта. По изложените мотиви административният съд е приел, че за жалбоподателят не съществува правен интерес от оспорване, тъй като не е участник в посочената процедура, поради което е налице хипотеза по чл.159,т.4 АПК.

Този негов извод е необоснован на фактите по делото и е в противоречие с материалния закон.

Съгласно чл.186,ал.1 АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. От данните по делото е видно, че сдружение „Професионална асоциация Европейски и национални

програми за развитие“

има като вписан предмет на дейност и „да допринесе за създаването на добре регулирана прозрачна среда, която да обезпечи ефективното и ефикасно усвояване на средствата в интерес на цялото общество; за работи за постигане на информирано общество за процеса на формиране, финансиране и изпълнение на националните и европейски политики за развитие; да подпомага държавната администрация, общините, фирмите и неправителствените организации при формулирането, разработването и изпълнението на стратегии, политики, инициативи и проекти за развитие, финансирани от международните и националните фондове за развитие. Като способи за осъществяване на целите на сдружението е вписано и „изразява становища, взема участие при разработването, приемането и изпълнението на националните политики за развити; изразява становища и взема участие при разработването, приемането и изпълнението на национални политики за развитие; партнира и служи като коректив на държавната администрация за прозрачното, ефективно и ефикасно усвояване на средствата за развитие; осъществява всякакви други дейности, разрешени от закона, които допринасят за реализирането на целите си.

Предметът на дейност на сдружението, както и целите, които то ще преследва и средствата, с които ще ги постига, обуславят възможността то да оспорва различни подзаконови нормативни актове, включително и процесните условия. Отричането на такъв правен интерес на сдруженията с нестопанска цел, регистрирани в обществена полза, не само ограничава тяхната дейност, но ги лишава и от възможността да изпълняват предмета си на дейност и целите, които са поставени да работят в обществена полза. Касае се за осъществяването на граждански контрол върху подзаконови нормативни актове, което е основна цел на правовата държава и спазване законността в страната. Ако се възприеме тезата в обжалваното определение, то не само ще се ограничат правата на сдружението, но то няма да може да осъществява предмета си на дейност, за който е регистрирано и да осъществява в обществена полза целите, които си е поставило във връзка с изпълнение предмета на дейност.

В Тълкувателно решение № 2/12.02.2010 г. на ОСС на ВАС е прието, че правото на сдружаване е конституционно право съгласно чл. 44 от Конституцията на Република България, както и че „като организации в хипотезата на чл. 186 АПК, които са създадени по закон и устав да

представяват и защитават общите интереси на своите членове, съсловните (браншовите) организации и другите сдружения с нестопанска цел имат право да участват в административното производство за издаване на подзаконовия нормативен акт. Те могат да оспорват издадения подзаконов нормативен акт в случаите, когато с него се засягат или могат да бъдат засегнати общи права, свободи или законни интереси или се пораждат задължения за членуващите в сдружението лица. Правният интерес на съсловните (браншовите) организации и другите юридически лица с нестопанска цел е обусловен от засягането на техни лични права или законни интереси, непосредствено породени от предмета на дейност и целите на учредяването им“. В същото тълкувателно решение категорично се приема, че правният интерес на организациите, каквато организация е и частният жалбоподател като юридическо лице с нестопанска цел, е обусловен от засягането на техни лични права или законни интереси, които непосредствено са породени от предмета на дейност и целите на учредяването.

От изложеното следва да бъде направен извод, че правният интерес на Сдружение „Професионална асоциация Европейски и национални програми за развитие“ следва да се преценява с предмета му на дейност, а той е свързан и със съдебно оспорване на незаконосъобразни подзаконови нормативни актове, Неговата регистрация в обществена полза и както и предметът на дейност, за който е създаден, също и целите, които ще преследва във връзка с този предмет на дейност и средствата за постигането му, обосновават правен интерес от оспорване и на посочените в жалбата разпоредби от Условия за кандидатстване по процедура за безвъзмездна помощ BG 16FR0P002 – 3=004 „Подкрепа за пилотни и административни инициативи за ефективно използване на ресурсите“, утвърдени от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 – 2020“ и главен директор на дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ в Министерство на икономиката в посочената част.

Не могат да се бъдат споделени изводите на първоинстанционния съд, че за сдружението липсва личен и пряк интерес от оспорване на разпоредбите, тъй като не е непосредствен участник в процедура от типа на процесните.

В предмета на дейност на същото фигурира да бъде коректив на държавната администрация за прозрачното, ефективно и ефикасно

условията на средствата за развитие, което предполага и недопускане на съществуването на незаконосъобразни нормативни актове, което пък е свързано с анализа за съответствието на действащите в страната подзаконови нормативни актове с нормативни актове от по-висока степен, а също и съдебното оспорване на незаконосъобразни подзаконови нормативни актове, издавани от органите на изпълнителната власт. В този смисъл е и определение по адм. дело № 12931/2016 г. на ВАС, Седмо отделение, което настоящият съдебен състав споделя, в което е направено позоваване на решение № 3/27.04.200 г. по конст. дело № 3/2000 г. и в което е прието, че организациите с нестопанска цел с развитие на гражданското общество ще действат в защита не само на своите и на членовете си интереси, но и в служба на обществото като цяло, което подкрепя изразеното по-горе за наличие на правен интерес от оспорване от страна на частния жалбоподател. В този смисъл е и определение по адм. дело № 2330/2016 г. на петчленен състав на Първа колегия на ВАС и адм. дело № 3407/2017 г. на ВАС, Осмо отделение.

Следва да бъде посочено, че настоящата съдебна инстанция споделя и доводите на частния жалбоподател за наличие на правен интерес с оглед на защита на правата и законните интереси на участник в сдружението, което е отделно и самостоятелно правно основание за допустимост на жалбата.

Като е стигнал до други изводи и е оставил без разглеждане жалбата, съответно е прекратил производството по делото, Административен съд - София град е постановил едно неправилно определение. При условията на чл.222,ал.2,т.1 във вр. с чл.236 АПК същото следва да бъде отменено и делото следва да бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

След връщане на делото първоинстанционният съд следва да извърши преценка на характера на оспорения акт - общ по смисъла на чл.65 и сл. АПК/глава 5, раздел втори/ и подзаконов по смисъла на чл.75 и сл. АПК /глава 5, раздел трети/ - с оглед подсъдността на спора и допустимостта на жалбата/срока за подаване/.

Водим от горното и на осн. чл.222,ал.2,т.1 във вр. с чл.235,ал.1 от АПК, Върховният административен съд, състав на седмо отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ ОПРЕДЕЛЕНИЕ 3221 от 22.05.2018г. на Административен съд – София град, трето отделение, 8-ми състав, с което е оставена без разглеждане жалбата на Сдружение „Професионална асоциация Европейски и национални програми за развитие“ срещу Условия за кандидатстване по процедура за безвъзмездна помощ BG 16FROP002 – 3=004 „Подкрепа за пилотни и административни инициативи за ефективно използване на ресурсите“, утвърдени от ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 – 2020“ и главен директор на дирекция“Европейски фондове за конкурентоспособност“ в Министерство на икономиката в частта, с която като условие за допустимост на разходите за дълготрайни активи по проектите се определя изискването кандидатът /партньорът да приложи към формуляра за кандидатстване оферта от производител или първи доставчик за всяка отделна инвестиция в дълготраен актив и дълготрайните активи да не са били обект на повече от една покупко-продажба между производителя и първия доставчик преди закупуването им от получателя на помощта и е прекратено производството по адм.д. № 13997/2017г.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на Административен съд – София град за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.